

ling, er det, fordi det efter den Enstemmighed, jeg har forstaaet der hersker i Finansudvalget, maa anses for unyttigt at stille Ændringsforslag til denne Behandling af Finanslovsforslaget. Jeg vil dog sige, at naar den ærede Minister særlig tager Hensyn til den større Bekostning, der er ved Udlægningen og Driften af et Fyrskib, synes det mig at være den Side af Sagen, som har mindst paa sig. Den ærede Minister har jo heller ikke alle Dage været saa sparsom over Statens Midler. Naar der i Aar paa Finansloven foreslaas en Udgift til „Fyens“ Togt til Siam paa henvend 150,000 Kr. for at Skibet kan komme og vifte med Flaget ved Siams Kyst, er jo til dette Øjemed foreslaaet saa stor en Sum, at Fyrskibet kunde drives for den i 10 Aar. Den ærede Ministers Sparsommelighedshensyn angaaende Fyrskibet synes mig altsaa at være ganske uberettiget. Som sagt, Sagen er jo afgjort; jeg har fundet, at der ikke var mere at gøre ved den, men jeg synes dog ikke, at jeg kunde unlade at gøre disse korte Bemærkninger.

K. M. Klausen: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. Med Hensyn til Spørgsmaalet om „Fyens“ Togt til Siam mente den højtærede Minister, at det kunde være formaalstjenligt at udsende en kongelig Prins, fordi man dernede i Siam saa med andre Øjne paa Prinser, end man gør her hjemme, de vare i højere Kurs dernede end her hjemme. Hvis det virkelig forholder sig saaledes, at der kan gøres Forretning paa denne Maade, at vi kunne tjene Penge ved at sende vore Prinser udenlands, hvis det kan blive til Gavn for vort Land, og den højtærede Minister kan skaffe os Garantier derfor, har jeg ikke noget imod denne Bevilling, saa mener jeg, det vil være rigtigt at anvende vore Prinser paa denne Maade. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at vore Prinser koste vort Land overordentlig mange Penge, og kunde vi indvinde noget ad denne Vej, ved altsaa at sende dem ud af Landet og forevise dem dernede, skulde jeg ikke have noget imod at gaa med dertil. Men foreløbig vil jeg dog mene, at det er heldigst ikke at stemme for de 113,000 Kr., indtil vi faa saadanne Garantier af den højtærede Minister. — Dernæst maa jeg med Hensyn til Lodsbaaden i Helsingør takke den højtærede Minister, fordi han sagde, at han nu for Fremtiden vilde sørge for, at der skal blive ført Journal dernede. Det er sikkert paatrængende nødvendigt, at Lods-

inspektøren faar det udtrykkelige Paalæg at føre en Journal om Skibets Bevægelse, saa man er i Stand til at kontrolere, naar Skibet har været anvendt i virkelige Lodsøjemed, og naar det har været anvendt til Lystrejser, for Lodsinspektøren selv. Det kunde have sin store Interesse at faa det nøjagtig opgivet og bestemt. Den højtærede Minister siger i sin Skrivelse, at nu føres der ikke Journal. Men denne Skrivelse er dateret den 13de Februar, og det er muligt, at der ikke førtes nogen Journal den Gang, men for Aarene 1896, 97 og 98 er der ført Journal for Dampbaadene dernede, og det var denne Journal, vi ønskede at faa at se, og det er den, vi ikke have faaet at se. Om vi ikke maatte se den, og hvilke Grunde der har været dertil, ved jeg ikke. At der altsaa siden Nytaar ikke er ført Journal, har jeg ikke kunnet vide, men jeg paastaar og kan bevise, at der for disse 3 Aar er ført en Journal, og det er den, vi have Lyst til at se for at sammenligne den med de Opgivelser, vi fik til Finanslovens anden Behandling. — Den højtærede Minister udtalte sig nu meget nedsættende om Lodsdamperen dernede. Men saaledes udtalte den højtærede Minister sig slet ikke, da den skulde anskaffes i 1891—92, saaledes som jeg læste op før. I den Skrivelse, som da blev sendt til Finansudvalget, blev det netop godtgjort for Finansudvalget, at det var en Lodsdamper, som kunde blive til megen Gavn for Lodseriet dernede. Nu høre vi, at det ikke skal være saa godt med en saadan Lodsdamper. Men det tror jeg ikke paa, jeg tror, at den vil kunne være til stor Gavn for Lodseriet, blot de faa Lov til at benytte den i de Øjemed, hvortil den er bestemt. Saa oplyste den højtærede Minister, at Svenskerne have Farvandet Nord for Linien Hornbæk—Viken. Dertil maa jeg svare, at der er en temmelig lang Afstand fra Helsingør op til Hornbæk—Viken Linien; det bliver dog en Afstand af omtrent en Mil Nord for Helsingør, saa her bliver der alligevel et stort Farvand, hvor Lodserne i mange Tilfælde kunne benytte Damperen med stor Fordel. I mange Tilfælde er det nu ligefrem umuligt for dem at komme om Bord paa Skibene, særlig under uheldige Vindforhold, mens det vilde kunne lykkes, hvis de maatte benytte Dampbaaden, hvad der desværre saa ofte bliver nægtet dem. Den højtærede Minister lovede at lade undersøge, hvorledes Baaden f. Eks. var bleven benyttet til Lystture, og om den, som jeg nævnedes før, var bleven spændt